

U ŠKAVETU KANTUNALA

*Otvorin škavet
starog kantunala,
u njemu čuvan drage sitnice.*

*Potrganu krunicu babe Ive
koju je koncon vazda spajala.
Velike igle za pletenja.
Nožice i kolo crnoga konca koji je ispreda,
nije više za krpjenje.*

*Nikolika ukosnica od žice,
stari češaj koji je izgubijo zube.*

*Materinu zlatnu veru.
Naprstak ka bi se iglon šilo,
da se prst ne izbode.
Librić – Gospin Plač.*

*Didov kamiš i lulu.
Stare legitimacije, kako su se unda zvale,
osobne iskaznice.*

Nikoliko crno-*bili* pohabani slika,
s *ćaćina* i materina *vinčanja*.
Slike stričeva: Ike, Mate, Ante, Vice, Duje,
s njihovim ženama i dion,
iz Australije, Čilea, Argentine.
Njihova ritka pisma. I prve Božićne čestitke,
koje su u naše *misto* stigle.

Svidozbe *nji* i moga *ćaće*.
Svi petice imali iz svijetu predmeta,
bili uzorna vladanja.
Ima i nekoliko *undašnji* početnica.

Pokoji novčić iz toga doba,
i razni dokumenata.

Sve to u ruke *uzmen*,
svaka stvarčica me u srce dirne.
Zadrčen, ko da me lagana struja zatrese,
učini mi se da *nji ositin* blizu sebe.

Sićanjima naranin dušu,
i sve u *škavet* vratin.